

Grundtvig, N.F.S.: Den signede Dag (1826)

Ingen forfatter fra romantikken har haft så stor kulturhistorisk betydning som præsten og digteren Nikolaj Frederik Severin Grundtvig (1783-1872), der grundlagde en ny retning inden for den danske kirke, grundtvigianismen, der stod for en glad og levende kristendom med vægt på fællesskab og samtale. I centrum for grundtvigianismen var det levende ord.

Ud fra denne opfattelse var Grundtvig også medstifter af den første højskole i Danmark, der blev indviet i Rødding i 1844. Endelig var Grundtvig med i den grundlovgivende forsamling, der forberedte overgangen til demokratisk styre op til grundlovens vedtagelse i 1849.

Grundtvig var som forfatter til en banebrydende afhandling om nordisk mytologi med til at skabe en fornyet interesse for vores nordiske fortid, og han skrev derudover flere historiebøger. Desuden blev han kendt for sine markante skoletanker. Læs mere herom i uddraget fra [Skolen for Livet](#).

Men først og fremmest var Grundtvig en fremragende salmeskriver. Hans produktion er enestående, omkring 700 originale salmer og lige så mange gendigtninger af gamle. Blandt de mest kendte er "I al sin Glans nu stråler Solen", "Den signede Dag" og "De levendes Land", hvoraf vi her bringer en enkelt.

"Den signede Dag" er Grundtvigs bidrag til fejringen af 1000-året for kristendommens komme til Norden. Festen blev efter forslag fra Grundtvig holdt første pinsedag. Grundtvigs salme er en gendigtning af "Den gamle Christelige Dageuise" fra middelalderen. Den fremragende melodi, der har medvirket til salmens popularitet, er skrevet af komponisten C.E.F. Weyse samme år.

N.F.S. Grundtvig: Den signede Dag

1

Den signede Dag med Fryd vi seer,
Af Havet til os opkomme;
Den lyse paa Himlen, meer og meer,
Os alle til Lyst og Fromme!
Det kiendes paa os, som Lysets Børn,
At Natten hun er nu omme!

2

Den signende Stund, den Midnats-Tid,
Vorherre han lod sig føde,
Da klared det op i Øster-Lid,
Til deiligste Morgen-Røde:
Da Lyset oprandt, som Jordens Bold
Skal lysne udi og gløde!

3

Om levende blev hvert Træ i Skov,
Og var saa hvert Blad en Tunge,
De kunde dog ei Guds Naades Lov
Med værdelig Røst udsjunge;
Thi evig nu skinner Livets Lys,
For Gamle og saa for Unge!

4

Ja, havde end Maal hvert Straa i Vang,
hver Urt udi Mark og Lunde,
Slet ikke for os den Takke-Sang
Opstemme tilgavns de kunde,
Som Dagen hør til, for Lys og Liv,
Mens tusinde Aar henrunde!

5

Forgiæves det er, med liden Magt,
At ville mod Bjerg opspringe,
Men Ørnen er snild, han naaer sin Agt,
Naar Veiret ham bær paa Vinge,
Og Lærken hun er en lille Fugl,
Kan lystig i Sky sig svinge!

6

Med Sus og med Brus, den stride Aa
Nedfuser fra Klippe-Tinde,
Ei mæle saa lydt de Bække smaa,
Dog risle de fort og rinde,
Saa frydelig snoe de sig fra Eng,
Op under de grønne Linde!

7

Saa takke vi Gud, vor Fader god,
Som Lærken i Morgen-Røde,
For Dagen, Han os oprinde lod,
For Livet, Han gav af Døde,
For Alt hvad paa Mark, i tusind Aar,
Der groed til Sjæle-Føde!

8

Saalænge vi see den gyldne Soel,
Og Skoven er Daners Have,
Da plante vi May i Kirke-Stol,
Og Blomster paa Fædres Grave,
Til glædelig Fest, med Liv og Lyst,
Til mindelig Pindse-Gave!

9

Da rinde vel og, som Bække smaa,
Fra Øine os Taarer milde,
Og Bække i Flok de gjør en Aa,
Den higer mod Lysets Kilde,

Den stiger i Løn, som Hjerte-Suk,
Alt aarle, og dog end silde!

10

Som aldrig saa lang er nogen Dag,
At Aften er jo i Vente,
Saa haver det Lys og Solbjergs-Lag,
Som Gud udi Kirken tændte;
Men immer det dages dog paa Ny,
Hvor Hjerterne Morgen vente!

11

Nu sagtelig skrid, du Pindse-Dag,
Men Straaler i Krands om Tinde!
Hver Time, til Herrens Velbehag,
Som Bækken i Eng henrinde,
Saa frydelig sig den Sidste snoer
Op under de grønne Linde!

12

Som Guld er den aarle Morgen-Stund,
Naar Dagen opstaaer af Døde,
Dog kysser os og, med Guld i Mund,
Den liflige Aften-Røde,
Saa tindre end maa det matte Blik,
De blegnende Kinder gløde!

13

Saa reise vi til vort Fædre-Land,
Der ligger ei Dag i Dvale,
Der stander en Borg, saa prud og grand,
Med Gammen i gyldne Sale,
Saa frydelig der, til evig Tid,
Med Venner i Lys vi tale!